

P6_TA(2005)0387

Zagadnienia urbanistyczne w kontekście rozszerzenia UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie zagadnień urbanistycznych w kontekście rozszerzenia UE (2004/2258(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy, a w szczególności art. I-3, I-14, II-96, III-220, III-365§3 oraz art. 8 Protokołu w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności,
  - uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności art. 158 i 159,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie trzeciego sprawozdania w sprawie spójności gospodarczej i społecznej⁽¹⁾,
  - uwzględniając projekt rozporządzenia Rady ustanawiającego ogólne zasady dla Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności (COM(2004)0492),
  - uwzględniając projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (COM(2004)0495),
  - uwzględniając projekt rozporządzenia Rady ustanawiającego Fundusz Spójności (COM(2004)0494),
  - uwzględniając projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Funduszu Spójności (COM(2004)0493),
  - uwzględniając komunikat Komisji „Rozwój miejski: kierunki debaty europejskiej” (COM(1997)0197),
  - uwzględniając Schemat Rozwoju Przestrzeni Wspólnotowej (ESDP) przyjęty w Poczdamie w 1999 r. przez nieformalną Radę Ministrów UE ds. Planowania Przestrzennego,
  - uwzględniając opracowanie „Krajowa polityka miejska w Unii Europejskiej” z października 2004 r., zrealizowane na zlecenie prezydencji holenderskiej,
  - uwzględniając wnioski końcowe nieformalnej Rady UE ds. planowania przestrzennego z dnia 29 listopada 2004 r. w Rotterdamie,
  - uwzględniając konkluzje nieformalnego spotkania ministrów UE ds. polityki regionalnej i spójności terytorialnej w dniach 20-21 maja 2005 r. oraz jej zamiar zredagowania do 2007 r. dokumentu zatytułowanego „Stan terytoriów i perspektywy Unii Europejskiej”,
  - uwzględniając „Europejską Kartę Miejską”, przyjętą przez Radę Europy w dniu 18 marca 1992 r., oraz „Nową Kartę Ateńską”, przyjętą przez Europejską Radę Urbanistów w Lizbonie, dnia 20 listopada 2003 r.,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0272/2005),
- A. mając na uwadze, że miasta i aglomeracje oraz obszary miejskie skupiają 78 % ogółu ludności Unii Europejskiej i stanowią:
- miejsce, w którym koncentrują się jednocześnie najbardziej złożone i najbardziej rozpowszechnione problemy (wykluczenie społeczne, segregacja przestrzenna i etniczna, niedostatek mieszkań, brak bezpieczeństwa, narkotyki, zanieczyszczenie, skażenie terenów przemysłowych, nielegalny handel, bezrobocie, brak konkurencyjności, ubóstwo, zmiany demograficzne, itd.),
  - miejsce, gdzie tworzy się przyszłość: uniwersytety, ośrodki badawcze, itd.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, str. 1000.

Czwartek 13 październik 2005

- B. mając na uwadze, że miasta i aglomeracje lub obszary miejskie, małe i średnie, są kluczowymi podmiotami rozwoju regionalnego i lokalnego oraz realizacji zrewidowanych celów lizbońskich i gøteborskich,
- C. mając na uwadze znaczne rozbieżności w dziedzinie polityki miejskiej między 25 Państwami Członkowskimi, wynikające zwłaszcza z rozszerzenia o 10 nowych Państw Członkowskich, które często nie prowadzą jasnej i wszechstronnej polityki miejskiej na poziomie krajowym lub regionalnym,
- D. mając na uwadze, że polityka miejska nie podlega bezpośrednio kompetencji Unii Europejskiej, jednak Unia Europejska jest kompetentna w sprawach dotyczących polityk mających bezpośredni wpływ na trwały rozwój miejski: polityki regionalnej i spójności, transportu, środowiska naturalnego, zatrudnienia i spraw społecznych, badań naukowych, rynku wewnętrznego, konkurencji, itd.,
- E. mając na uwadze, że miasta i aglomeracje lub obszary miejskie są częścią przestrzeni regionalnej, stanowiąc punkt wyjścia dla trwałego rozwoju miejskiego, który powinien dokonywać się w harmonii z obszarami podmiejskimi i otaczającymi obszarami wiejskimi,
- F. mając na uwadze, że problematyka miast oraz aglomeracji lub obszarów miejskich wymaga jednoczesnego zaangażowania decydentów politycznych, społeczeństwa obywatelskiego, podmiotów gospodarczych i społecznych oraz regionalnych grup interesu, w tym stowarzyszeń miast i samorządów,
- G. mając na uwadze, że należy położyć kres rozproszeniu środków w niezrównoważony sposób, poprzez jasną i ogólną wizję uwzględniającą całość problematyki,
- H. mając na uwadze, że pojęcie trwałego rozwoju miejskiego można zdefiniować jako wkład miast oraz aglomeracji i obszarów miejskich we wzrost, innowację i spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną, co obejmuje rewitalizację miast i np. modernizację miejskiej infrastruktury transportowej i budynków mieszkalnych, ze zwróceniem szczególnej uwagi na rewitalizację budynków mieszkalnych z prefabrykowanej płyty,
1. jest przekonany, że miasta oraz aglomeracje i obszary miejskie, zwłaszcza małe i średnie, mogą odegrać główną rolę w realizacji zrewidowanych celów lizbońskich i gøteborskich;
  2. zwraca się o uznanie polityki miejskiej w ogólności, a także zwraca się do Konferencji Przewodniczących o zaproponowanie zmiany Załącznika VI Regulaminu dotyczącego uprawnień Komisji Rozwoju Regionalnego, w celu wyraźnego włączenia do swoich celów i uprawnień, poza „polityką regionalną i polityką spójności”, wymiar miejski, uwzględniając prace innych zainteresowanych komisji (dotyczące transportu, środowiska naturalnego, badań naukowych, zatrudnienia i spraw społecznych, rynku wewnętrznego, kultury itp.) w perspektywie horyzontalnej;
  3. zwraca się do Komisji o dążenie do horyzontalnego stosowania wymiaru miejskiego i do koordynacji między służbami Komisji pracującymi pośrednio lub bezpośrednio nad problemami miejskimi, jak Dyrektoriaty Generalne ds. Polityki Regionalnej, Przedsiębiorstw, Konkurencji, Energii i Transportu, Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Równouprawnienia, Badań, Ochrony Środowiska, Edukacji i Kultury, poprzez nastawienie się na zidentyfikowanie konkretnych problemów rzeczywistości miejskiej w każdej z dziedzin działania i jednocześnie podkreślenie pozytywnego wpływu tych polityk w kontekście lokalnym; proponuje w związku z powyższym utworzenie międzyresortowej grupy zadaniowej analogicznej do grupy „Sprawy miejskie-gospodarka mieszkaniowa” w Parlamencie Europejskim;
  4. proponuje Radzie organizowanie corocznego posiedzenia ministrów Państw Członkowskich odpowiedzialnych za politykę miejską;
  5. zwraca się do Komisji i Państw Członkowskich o ogłoszenie „dialogu terytorialnego”, równoległe do dialogu społecznego i dialogu obywatelskiego, który pozwoli różnym władzom, zarówno regionalnym jak i lokalnym oraz ich stowarzyszeniom, na uczestnictwo w negocjacjach i podejmowaniu decyzji dotyczących polityki i działań w sprawach miejskich, zwłaszcza w ramach polityki spójności i zarządzania funduszami strukturalnymi; wnosi jednocześnie o organizowanie posiedzenia na wysokim szczeblu przed każdym szczytem wiosennym, w którym poza podmiotami dialogu społecznego uczestniczyliby wysocy przedstawiciele polityczni prezydencji Rady, Komisji, Parlamentu Europejskiego oraz Komitetu Regionów (przedstawiciele miast i aglomeracji);

Czwartek 13 października 2005

6. zwraca się do Komisji o rozwijanie i zaproponowanie modeli i narzędzi trwałego rozwoju miejskiego dostępnych dla wszystkich miast i aglomeracji oraz obszarów miejskich:
  - i. wzywa do respektującego złożoną rzeczywistość życia w obszarach miejskich rozwijania i regularnej aktualizacji i rozprowadzania danych pozwalających na lepszą ocenę sytuacji w miastach oraz aglomeracjach lub obszarach miejskich, a także do znaczącego wsparcia dla programu Audyt Miejski;
  - ii. podkreśla znaczenie promowania współpracy między miastami oraz aglomeracjami lub obszarami miejskimi przez rozwój wirtualnych i fizycznych partnerskich sieci wymiany dobrych praktyk i doświadczeń, a także przez wspólne projekty wzmacniające wymiar transgraniczny, międzyregionalny i ponadnarodowy;
  - iii. wzywa do efektywnej i skutecznej komunikacji dzięki działaniom promocyjnym, takim jak konferencje;
  - iv. wzywa do wspierania istniejących sieci ustanowionych przez miasta, takich jak European Urban Knowledge Network, Eurocities, oraz do kontynuacji sieci zainicjowanych przez Wspólnotę, takich jak URBACT;
7. przypomina, że po rozszerzeniu należy nadal wzmacniać na poziomie nowych Państw Członkowskich i regionów osie rozwoju związane z polityką miejską, takie jak gospodarka mieszkaniowa i rewitalizacja obszarów miejskich, infrastruktura, transport, turystyka, środowisko naturalne, eliminacja odpadów, dostawa wody, kultura, kształcenie, edukacja, opieka społeczna i zdrowie;
8. wzywa zatem rządy krajowe Państw Członkowskich do pogłębienia i sformalizowania dialogu z miastami i ich stowarzyszeniami oraz do uwzględnienia podejścia strategicznego i konsultacyjnego w kształtowaniu polityki miejskiej;
9. podkreśla znaczenie rozwijania zintegrowanej miejskiej polityki przestrzennej i tematycznej w ludzkim wymiarze, z opracowaniem dokumentu referencyjnego zawierającego wytyczne dla europejskich modeli miejskich, jak wskazano w „Europejskiej Karcie Miejskiej” Kongresu Władz Lokalnych i Regionalnych Rady Europy;
10. wzywa do wypracowania sposobów większego angażowania społeczeństwa w sporządzanie planów rewitalizacji i rozwoju obszarów miejskich, jako że wiele problemów wynika z niewystarczającego dialogu między społeczeństwem a jego politycznymi przedstawicielami;
11. uznaje konieczność wzmocnienia partnerstwa pomiędzy obszarami miejskimi a wiejskimi, z uwzględnieniem powstających obszarów podmiejskich między miastem a wsią, w celu osiągnięcia spójności terytorialnej oraz zrównoważonego rozwoju regionalnego;
12. podkreśla, że miejska perspektywa Celu 2 powinna być przedmiotem większej uwagi pod względem finansowym i terytorialnym; uważa, że istotną część tej perspektywy stanowi zdrowy rozwój obszarów miejskich cechujących się problemami w zakresie wzrostu gospodarczego, spójności społecznej i zanieczyszczenia środowiska naturalnego;
13. broni poglądu, iż Fundusze Strukturalne i Spójności przyczyniają się do trwałego rozwoju miejskiego i wyraża zadowolenie z włączenia wymiaru miejskiego w Fundusze Strukturalne i Spójności; zwraca się jednak do Komisji o zagwarantowanie, by interwencja w miastach i aglomeracjach oraz obszarach miejskich była zwiększona w stosunku do interwencji przewidzianej w obecnym regulaminie przez wyraźną identyfikację wymiaru miejskiego w ramach kontynuacji strategicznej (jak to przewiduje art. 27 i 28 projektu rozporządzenia Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności i uruchomienie monitoringu; wzywa Komisję o uznanie szczególne ważnej roli miast przy sporządzaniu sprawozdań w sprawie wpływu polityki spójności na realizację zrewidowanych celów Agendy Lizbońskiej;
14. wyraża pogląd, że planowanie przestrzenne w obrębie obszarów miejskich powinno uwzględnić specyfikę europejskich miast pod względem jakości życia oraz demograficznym, mając na uwadze szeroki wachlarz polityk i możliwości, opracowywanych przy udziale obywateli a w szczególności młodych ludzi i kobiet, w celu tworzenia miast przyjaznych ludziom pod względem transportu, działalności gospodarczej, środowiska, zagospodarowania przestrzennego, polityki społecznej, zdrowia publicznego, polityki migracyjnej, integracji społecznej, mieszkalnictwa i bezpieczeństwa; uważa, że przygotowaniu tej strategii powinno przez cały czas towarzyszyć uwzględnianie problematyki płci;

Czwartek 13 październik 2005

15. wzywa władze lokalne obszarów miejskich do zachęcania kobiet do udziału w życiu obywatelskim;
16. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

P6_TA(2005)0388

Kobiety a ubóstwo w Unii Europejskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie kobiet i ubóstwa w Unii Europejskiej (2004/2217 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych A/RES/46/121, A/RES/47/134, A/RES/49/179 w sprawie praw człowieka i skrajnego ubóstwa, A/RES/47/196 w sprawie ustanowienia Międzynarodowego Dnia Walki ze Skrajnym Ubóstwem oraz A/RES/50/107/ w sprawie obchodów Międzynarodowego Roku Walki ze Skrajnym Ubóstwem i ustanowienia Pierwszej Dekady Walki z Ubóstwem Organizacji Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając Powszechną Deklarację Praw Człowieka, przyjętą rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ 217 A (III) w dniu 10 grudnia 1948 r.,
- uwzględniając dokumenty Rady ds. Gospodarczych i Społecznych Organizacji Narodów Zjednoczonych E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29, E/CN.4/1990/15 w sprawie praw człowieka i skrajnego ubóstwa, E/CN.4/1996/25 w sprawie prawa do rozwoju oraz E/CN.4/SUB.2/RES/1996/25 w sprawie wykonania praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych,
- uwzględniając raport z Czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet w 1995 r. oraz program Platformy Działania z Pekinu,
- uwzględniając prace Rady Europy w tej dziedzinie, a w szczególności zmienioną Europejską Kartę Socjalną,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu z 4 października 2001 r. w sprawie Światowego Dnia Walki ze Skrajnym Ubóstwem Organizacji Narodów Zjednoczonych⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z 24 lutego 1994 r. w sprawie ubóstwa kobiet w Europie⁽²⁾,
- uwzględniając dorobek wspólnotowy w dziedzinie praw kobiet i równouprawnienia,
- uwzględniając art. 136, 137 ust. 1 i 141 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a w szczególności art. 137 ust. 1 lit. j) dotyczący zwalczania wykluczenia społecznego,
- uwzględniając konkluzje Prezydencji Rady Europejskiej w Nicei w dniach 7, 8 i 9 grudnia 2000 r., do których załącznik I, zawiera wezwanie do „zapewnienia dalszych działań zgodnie z zaleceniem z 1992 r. w kwestii minimalnych gwarantowanych środków, jakie mają być zapewnione przez systemy opieki społecznej”, oraz konkluzje Prezydencji Rady Europejskiej w Santa Maria da Feira w dniach 19 i 20 czerwca 2000 r., a w szczególności porozumienie dotyczące ustalenia wskaźników będących wspólnym punktem odniesienia w walce z wykluczeniem społecznym i w działaniach na rzecz likwidacji ubóstwa,
- uwzględniając zalecenie Rady 92/442/EWG z dnia 27 lipca 1992 r. w sprawie zbieżności celów i polityk ochrony socjalnej⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komitetu Ochrony Socjalnej w sprawie wskaźników w sferze ubóstwa i wykluczenia społecznego (październik 2000 r.),

⁽¹⁾ Dz.U. C 87 E z 11.4.2002, str. 253.

⁽²⁾ Dz.U. C 77 z 14.3.1994, str. 43.

⁽³⁾ Dz.U. L 245 z 26.8.1992, str. 49.